

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

zo 14. novembra 2019*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Štátna pomoc – Zmena schválenej schémy pomoci – Článok 108 ods. 3 ZFEÚ – Notifikačná povinnosť – Zákaz vykonať opatrenia bez povolenia Európskej komisie – Nariadenie (ES) č. 651/2014 – Výnimka – Článok 58 ods. 1 – Časová pôsobnosť nariadenia – Článok 44 ods. 3 – Rozsah – Vnútroštátna právna úprava stanovujúca vzorec pre výpočet čiastočného vrátenia energetickej dane“

Vo veci C-585/17,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd, Rakúsko) zo 14. septembra 2017 a doručený Súdnemu dvoru 5. októbra 2017, ktorý súvisí s konaniami začatými na návrh:

Finanzamt Linz,

Finanzamt Kirchdorf Perg Steyr,

za účasti:

Dilly's Wellnesshotel GmbH,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory E. Regan (spravodajca), sudcovia I. Jarukaitis, E. Juhász, M. Ilešič a C. Lycourgos,

generálny advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

tajomník: K. Malacek, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 21. novembra 2018,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Dilly's Wellnesshotel GmbH, v zastúpení: M. Kroner, Rechtsanwalt,
- rakúska vláda, v zastúpení: F. Koppensteiner, H. Schamp, G. Hesse a C. Pesendorfer, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: K. Blanck-Putz, K. Herrmann a P. Němečková, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: nemčina.

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 14. februára 2019,
vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 108 ods. 3 ZFEÚ, nariadenia Komisie (ES) č. 800/2008 zo 6. augusta 2008 o vyhlásení určitých kategórií pomoci za zlučiteľné s [vnútorným] trhom podľa článkov [107 a 108 ZFEÚ] (Všeobecné nariadenie o skupinových výnimkách) (Ú. v. EÚ L 214, 2008, s. 3), ako aj nariadenia Komisie (EÚ) č. 651/2014 zo 17. júna 2014 o vyhlásení určitých kategórií pomoci za zlučiteľné s vnútorným trhom podľa článkov [107 ZFEÚ a 108 ZFEÚ] (Ú. v. EÚ L 187, 2014, s. 1), najmä článku 58 ods. 1 tohto posledného uvedeného nariadenia.
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci dvoch konaní začatých na návrh Finanzamt Linz (Daňový úrad Linz, Rakúsko) a v druhom prípade Finanzamt Kirchdorf Perg Steyr (Daňový úrad Kirchdorf Perg Steyr, Rakúsko) vo veci vrátenia energetickej dane spoločnosti Dilly's Wellnesshotel GmbH.

Právny rámec

Právo Únie

Nariadenie č. 994/98

- 3 Odôvodnenia 4 a 5 nariadenia Rady (ES) č. 994/98 zo 7. mája 1998 o uplatňovaní článkov 107 a 108 [ZFEÚ] na určité kategórie horizontálnej štátnej pomoci (Ú. v. ES L 142, 1998, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 312), zmeneného nariadením Rady (EÚ) č. 733/2013 z 22. júla 2013 (Ú. v. EÚ L 204, 2013, s. 11, ďalej len „nariadenie č. 994/98“) znejú:

„(4) keďže, je primerané, s ohľadom na zabezpečenie efektívneho dohľadu a zjednodušenie administratívy, bez oslabenia monitoringu [Európskej] komisie, aby bolo Komisii umožnené deklarovať prostredníctvom nariadení, v oblastiach kde má Komisia dostatočné skúsenosti na vymedzenie všeobecných kritérií zlučiteľnosti, že určité kategórie pomoci sú zlučiteľné s [vnútorným] trhom podľa jedného alebo viacerých ustanovení článku [107 ods. 2 a 3 ZFEÚ] a že sú vyňaté z postupu podľa jej článku [108 ods. 3 ZFEÚ];

(5) keďže nariadenia o skupinových výnimkách zvýšia transparentnosť a právnu istotu;...“

- 4 Podľa článku 1 tohto nariadenia s názvom „Skupinové výnimky“:

„1. Komisia môže prostredníctvom nariadení prijatých v súlade s postupmi stanovenými v článku 8 tohto nariadenia a v súlade s článkom [107 ZFEÚ] vyhlásiť, že nasledujúce kategórie pomoci by mali byť zlučiteľné [s vnútorným] trhom a nie sú predmetom požiadaviek oznamovania v článku [108 ods. 3 ZFEÚ]:

a) pomoc v prospech:

...
iii) ochrany životného prostredia;

...“

Nariadenie (ES) č. 659/1999

- 5 Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 [ZFEÚ] (Ú. v. ES L 83, 1999, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339) vo svojom článku 1, nazvanom „Definície“, stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia:

...

b) „existujúca pomoc“ bude znamenať:

...

- ii) autorizovanú pomoc, to znamená schémy pomoci a individuálnu pomoc, ktoré boli schválené Komisiou alebo Radou [Európskej únie];

...

c) „nová pomoc“ bude znamenať všetku pomoc, to znamená schémy pomoci a individuálnu pomoc, ktorá nie je existujúcou pomocou vrátane úprav existujúcej pomoci;

...“

- 6 Článok 2 tohto nariadenia s názvom „Oznamovanie novej pomoci“ stanovuje:

„1. Okrem toho, ako inak uvádzajú nariadenia realizované podľa článku [109 ZFEÚ] alebo podľa ich iných príslušných ustanovení, akékoľvek plány poskytnúť novú pomoc bude daný členský štát oznamovať Komisii v dostatočnom časovom predstihu. ...

...“

Nariadenie (ES) č. 794/2004

- 7 Článok 4 nariadenia Komisie (ES) č. 794/2004 z 21. apríla 2004, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 659/1999 (Ú. v. EÚ L 140, 2004, s. 1; Mim. vyd. 08/004, s. 3), nazvaný „Zjednodušený postup pre niektoré zmeny existujúcej pomoci“, znie:

„1. Na účely článku 1 písm. c) nariadenia [č. 659/1999] zmena existujúcej pomoci bude znamenať každú zmenu, okrem zmien čisto formálneho alebo administratívneho charakteru, ktoré nemôžu ovplyvniť posúdenie zlučiteľnosti opatrenia pomoci s [vnútorným] trhom. Zvýšenie pôvodného rozpočtu existujúcej schémy pomoci najviac o 20 % nebude považované za zmenu existujúcej pomoci.

2. Nasledujúce zmeny existujúcej pomoci budú oznámené (predložené žiadosťou o schválenie poskytnutia štátnej pomoci) na zjednodušenom oznamovacom formulári, upravenom v prílohe II:

...

c) sprísnenie kritérií pre uplatňovanie schválenej schémy pomoci, zníženie intenzity pomoci alebo zníženie oprávnených výdavkov.

...“

Nariadenie č. 800/2008

- 8 Článok 3 nariadenia č. 800/2008 s názvom „Podmienky oslobodenia od notifikačnej povinnosti“, ktorý sa nachádzal v kapitole I tohto nariadenia, nazvanej „Spoločné ustanovenia“, v odseku 1 stanovoval:

„Schémy pomoci, ktoré spĺňajú všetky podmienky kapitoly I tohto nariadenia, ako aj príslušných ustanovení kapitoly II tohto nariadenia, sú zlučiteľné s [vnútorným] trhom v zmysle článku [107] ods. 3 [ZFEÚ] a sú oslobodené od notifikačnej povinnosti podľa článku [108] ods. 3 [ZFEÚ] za predpokladu, že akákoľvek individuálna pomoc poskytovaná v rámci takejto schémy spĺňa všetky podmienky tohto nariadenia a v schéme sa uvádza výslovný odkaz na toto nariadenie s uvedením jeho názvu a odkazu na jeho uverejnenie v *Úradnom vestníku Európskej únie*.“

- 9 Nariadenie č. 800/2008 bolo zrušené nariadením č. 651/2014.

Nariadenie č. 651/2014

- 10 Odôvodnenia 2 až 5 a 64 nariadenia č. 651/2014 znejú takto:

„(2) Svojím oznámením o modernizácii štátnej pomoci EÚ [COM(2012) 209 final, 8.5.2012] Komisia začala rozsiahlejšiu revíziu pravidiel štátnej pomoci. Hlavnými cieľmi tejto modernizácie je:... ii) zamerať *ex ante* kontrolu, ktorú Komisia uskutočňuje pri opatreniach pomoci, na prípady s najväčším vplyvom na vnútorný trh a súčasne posilniť spoluprácu členských štátov pri presadzovaní pravidiel štátnej pomoci... Revízia nariadenia (ES) č. 800/2008 predstavuje ústredný prvok MŠP.

(3) Toto nariadenie by malo umožniť lepšie stanovenie priorít činností presadzovania pravidiel štátnej pomoci, väčšie zjednodušenie a malo by posilniť transparentnosť, efektívne hodnotenie a kontrolu dodržiavania pravidiel štátnej pomoci na vnútroštátnej úrovni aj na úrovni Únie...

(4) Skúsenosti Komisie nadobudnuté pri uplatňovaní nariadenia (ES) č. 800/2008 jej umožnili lepšie vymedziť podmienky, na základe ktorých určité kategórie pomoci možno považovať za zlučiteľné s vnútorným trhom, a rozšíriť rozsah skupinových výnimiek. Na základe týchto skúseností bola takisto zistená potreba posilniť transparentnosť, monitorovanie a náležité hodnotenie veľmi veľkých schém vzhľadom na ich účinok na hospodársku súťaž na vnútornom trhu.

(5) Všeobecné podmienky uplatňovania tohto nariadenia by mali byť definované na základe súboru spoločných zásad, ktoré zabezpečujú, aby sa pomoc poskytovala plne transparentne, podliehala kontrolnému mechanizmu a bola pravidelne hodnotená...

...

(64) Pomoc vo forme daňových úľav podľa smernice Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny [(Ú. v. EÚ L 283, 2003, s. 51; Mim. vyd. 09/001, s. 405)] v prospech ochrany životného prostredia, na ktorú sa vzťahuje toto nariadenie, môže mať nepriamy pozitívny vplyv na životné prostredie. ... S cieľom minimalizovať narušenie hospodárskej súťaže by sa pomoc mala poskytovať rovnakým spôsobom všetkým konkurentom, ktorých faktická situácia sa posúdi ako podobná. Aby sa neskreslil cenový signál, ktorý má podnikom dávať environmentálna daň, členské štáty by mali mať možnosť koncipovať schému daňových úľav na základe mechanizmu vyplácania pevne stanovenej ročnej sumy kompenzácie (vrátenie dane).“

11 Článok 2 tohto nariadenia, nazvaný „Vymedzenie pojmov“, stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

...

14. „individuálna pomoc“ je:

...

ii) poskytnutie pomoci jednotlivým príjemcom na základe schémy pomoci;

...“

12 Článok 3 uvedeného nariadenia s názvom „Podmienky oslobodenia od notifikačnej povinnosti“ stanovuje:

„Schémy pomoci, individuálna pomoc poskytnutá podľa schém pomoci a pomoc *ad hoc* sú zlučiteľné s vnútorným trhom v zmysle článku 107 ods. 2 alebo 3 [ZFEÚ] a sú oslobodené od notifikačnej povinnosti podľa článku 108 ods. 3 [ZFEÚ], ak takáto pomoc spĺňa všetky podmienky kapitoly I tohto nariadenia, ako aj osobitné podmienky príslušnej kategórie pomoci stanovené v kapitole III tohto nariadenia.“

13 Článok 44 tohto nariadenia, nazvaný „Pomoc vo forme úľav na environmentálnych daniach podľa smernice [2003/96]“, stanovuje:

„1. Schémy pomoci vo forme úľav na environmentálnych daniach, ktoré spĺňajú podmienky smernice [2003/96], sú zlučiteľné s vnútorným trhom v zmysle článku 107 ods. 3 [ZFEÚ] a sú oslobodené od notifikačnej povinnosti podľa článku 108 ods. 3 [ZFEÚ] za predpokladu, že sú splnené podmienky stanovené v tomto článku a kapitole I.

...

3. Schémy pomoci vo forme daňových úľav sú založené na znížení sadzby príslušnej environmentálnej dane alebo na platbe pevne stanovenej sumy kompenzácie alebo na kombinácii týchto mechanizmov.

...“

14 Článok 58 nariadenia č. 651/2014, nazvaný „Prechodné ustanovenia“, stanovuje:

„1. Toto nariadenie sa uplatňuje na individuálnu pomoc poskytnutú pred nadobudnutím jeho účinnosti, ak táto pomoc spĺňa všetky podmienky stanovené v tomto nariadení s výnimkou článku 9.

2. Akúkoľvek pomoc neoslobodenú od notifikačnej povinnosti podľa článku 108 ods. 3 [TFUE] základe toho nariadenia alebo iných nariadení prijatých podľa článku 1 nariadenia [č. 994/98], ktoré boli účinné predtým, posúdi Komisia v súlade s príslušnými rámcami, usmerneniami, oznámeniami a oznamami.

3. Akákoľvek individuálna pomoc poskytnutá pred 1. januárom 2015 podľa akéhokoľvek nariadenia prijatého podľa článku 1 nariadenia [č. 994/98] účinného v čase poskytnutia pomoci je zlučiteľná s vnútorným trhom a oslobodená od notifikačnej povinnosti podľa článku 108 ods. 3 [ZFEÚ] s výnimkou regionálnej pomoci. Schémy pomoci vo forme rizikového kapitálu pre [malé a stredné podniky (MSP)], ktoré boli zavedené pred 1. júlom 2014 a oslobodené od notifikačnej povinnosti podľa článku 108 ods. 3 [ZFEÚ] na základe nariadenia [č. 800/2008], zostávajú oslobodené od notifikačnej povinnosti a zlučiteľné s vnútorným trhom až do konca platnosti dohody o financovaní za

predpokladu, že záväzok verejného financovania určeného pre podporovaný fond súkromného kapitálu vykonaný na základe tejto dohody vznikol pred 1. januárom 2015 a ostatné podmienky pre oslobodenie od notifikačnej povinnosti zostávajú splnené.

4. Po skončení účinnosti tohto nariadenia zostáva každá schéma, ktorá bola oslobodená od notifikačnej povinnosti na základe tohto nariadenia, naďalej oslobodená od tejto povinnosti počas obdobia prispôsobenia v trvaní šiestich mesiacov, okrem schém regionálnej pomoci. Platnosť oslobodenia schém regionálnej pomoci od notifikačnej povinnosti sa skončí v deň skončenia platnosti schválených máp regionálnej pomoci. Platnosť oslobodenia pomoci vo forme rizikového financovania od notifikačnej povinnosti podľa článku 21 ods. 2 písm. a) sa skončí uplynutím obdobia uvedeného v dohode o financovaní za predpokladu, že záväzok verejného financovania určeného pre podporovaný fond súkromného kapitálu vykonaný na základe takejto dohody vznikol do 6 mesiacov od skončenia účinnosti tohto nariadenia a všetky ostatné podmienky pre oslobodenie od notifikačnej povinnosti zostávajú splnené.“

15 Článok 59 tohto nariadenia znie:

„Toto nariadenie nadobúda účinnosť 1. júla 2014.

...“

Rakúske právo

16 § 1 ods. 1 Energieabgabenvergütungsgesetz (zákon o vrátení energetickej dane, ďalej len „EAVG“) znie:

„Zaplatená energetická daň za zdroje energie uvedené v odseku 3 sa na základe žiadosti vráti za kalendárny rok (hospodársky rok) v rozsahu, v akom (spolu) presahuje 0,5 % rozdielu medzi

(1) obratmi v zmysle § 1 ods. 1 bodov 1 a 2 Umsatzsteuergesetz 1994 [rakúsky zákon o dani z obratu z roku 1994] a

(2) obratmi v zmysle § 1 ods. 1 bodov 1 a 2 zákona o dani z obratu z roku 1994, ktoré boli poskytnuté podniku (čistá hodnota výroby).“

17 § 1 ods. 1 EAVG dopĺňa § 2 ods. 2 tohto zákona, ktorý stanovuje:

„(1) Prijemcovi sa na základe žiadosti vráti za kalendárny rok (hospodársky rok) suma, ktorá presahuje podiel na čistej hodnote výroby uvedený v § 1. Návrh musí obsahovať množstvo energetických zdrojov spotrebovaných v podniku, uvedených v § 1 ods. 3, a sumy uvedené v § 1. Návrh musí byť podaný do piatich rokov od splnenia podmienok vrátenia. Návrh sa považuje za daňové priznanie. Návrh sa vykoná rozhodnutím a musí vykazovať sumu, ktorá sa má vrátiť.

(2) Pri vypočítaní sumy, ktorá sa má vrátiť, sa uplatní buď hranica 0,5 % čistej hodnoty výroby, alebo nasledujúce paušálne spoluúčasti, pričom pripísať sa má nižšia zo súm:

Suma, ktorá sa má vrátiť, sa odpočítava od celkového paušálneho oslobodenia od dane vo výške 400 eur. ...“

- 18 § 2 ods. 1 EAVG v znení zmenenom Budgetbegleitgesetz (sprievodný zákon k štátnemu rozpočtu) z 30. júla 2004 (BGBl. I, 92/2004, ďalej len „BBG“) stanovoval:

„Nárok na vrátenie majú všetky podniky za predpokladu, že nedodávajú energetické zdroje uvedené v § 1 ods. 3 alebo teplo (paru alebo teplú vodu) vyrobenú z energetických zdrojov uvedených v tomto § 1 ods. 3.“

- 19 Budgetbegleitgesetz (sprievodný zákon k štátnemu rozpočtu) z 30. decembra 2010 (BGBl. I, 111/2010, ďalej len „BBG z roku 2011“) zmenil § 2 ods. 1 EAVG takto:

„Nárok na vrátenie majú len podniky, v prípade ktorých sa preukázalo, že ich hlavnou činnosťou je výroba hmotného majetku, a to za predpokladu, že nedodávajú energetické zdroje uvedené v § 1 ods. 3 alebo teplo (paru alebo teplú vodu) vyrobenú z energetických zdrojov uvedených v § 1 ods. 3.“

- 20 BBG z roku 2011 do § 4 EAVG doplnil odsek 7, ktorý znie:

„§ 2 a § 3 [v znení BBG z roku 2011] platia pre žiadosti o vrátenie, ktoré sa vzťahujú na obdobie po 31. decembri 2010, pod podmienkou schválenia [Komisiou].“

- 21 V usmerneniach o energetickej dani, ktoré 15. apríla 2011 vypracovalo Bundesministerium für Finanzen (Spolkové ministerstvo financií, Rakúsko), pri ktorých ide o výkladovú pomocku najmä v súvislosti s vrátením energetickej dane, toto ministerstvo uviedlo, že od 1. januára 2011 bude vrátenie energetickej dane priznané iba výrobným podnikom.

- 22 Dňa 29. augusta 2013 uvedené ministerstvo zmenilo tieto usmernenia, pričom tento dátum stanovilo na 1. február 2011.

Spory vo veciach samých a prejudiciálne otázky

- 23 Žiadosťou z 29. decembra 2011 Dilly's Wellnesshotel, ktorá prevádzkuje hotel, požiadala o vrátenie energetickej dane za rok 2011.

- 24 Daňový úrad Linz rozhodnutím z 21. februára 2012 túto žiadosť zamietol s odôvodnením, že v dôsledku BBG z roku 2011 § 2 a § 3 EAVG obmedzujú vrátenie energetickej dane na podniky, ktoré preukážu, že ich hlavnou činnosťou je výroba hmotného majetku, pri žiadostiach podaných po 31. decembri 2010. V prípade „podnikov poskytujúcich služby“ je tak vrátenie energetickej dane za obdobie po 31. decembri 2010 vylúčené.

- 25 Dilly's Wellnesshotel podala proti tomuto rozhodnutiu odvolanie.

- 26 Rozhodnutím z 23. marca 2012 Unabhängiger Finanzsenat (Nezávislý finančný senát, Rakúsko) zamietol odvolanie ako nedôvodné.

- 27 Dilly's Wellnesshotel podala proti tomuto rozhodnutiu sťažnosť.

- 28 Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd, Rakúsko) nálezom z 19. marca 2013 zrušil uvedené rozhodnutie. Uvedený súd konkrétne rozhodol, že Unabhängiger Finanzsenat (Nezávislý finančný senát) nesprávne odmietol priznať nárok na vrátenie energetickej dane za január 2011.

- 29 Bundesfinanzgericht (Spolkový finančný súd, Rakúsko), ktorý je nástupcom Unabhängiger Finanzsenat (Nezávislý finančný senát), nálezom z 31. októbra 2014 predložil Súdnemu dvoru Európskej únie podľa článku 267 ZFEÚ návrh na začatie prejudiciálneho konania.

- 30 V rozsudku z 21. júla 2016, Dilly's Wellnesshotel (C-493/14, EU:C:2016:577), Súdny dvor konštatoval, že článok 3 ods. 1 nariadenia č. 800/2008 sa má vykladať v tom zmysle, že pokiaľ taká schéma pomoci, o akú ide vo veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, výslovne neodkazuje na toto nariadenie citovaním jeho názvu a uvedením odkazu na jeho uverejnenie v *Úradnom vestníku Európskej únie*, bráni tomu, aby sa táto schéma chápala tak, že spĺňa podmienky na účely uplatnenia výnimky z notifikačnej povinnosti stanovenej v článku 108 ods. 3 ZFEÚ na základe uvedeného nariadenia.
- 31 Bundesfinanzgericht (Spolkový finančný súd) nálezom z 3. augusta 2016 vyhovel odvolaniu, ktoré podala Dilly's Wellnesshotel, a priznal jej nárok na vrátenie energetickej dane za rok 2011, a nielen za január uvedeného roku, najmä z dôvodu, že pri neexistencii výnimky z notifikačnej povinnosti vylúčenie podnikov poskytujúcich služby z nároku na vrátenie energetickej dane nenadobudlo účinnosť.
- 32 Vnútroštátny súd v súčasnosti rozhoduje o opravnom prostriedku „Revision“, ktorý podal Daňový úrad Linz proti tomuto nálezu.
- 33 Dilly's Wellnesshotel ďalšou žiadosťou z 25. júla 2014 požiadať o vrátenie energetickej dane za obdobie od februára 2013 do januára 2014.
- 34 Rozhodnutím z 9. januára 2015 Daňový úrad Kirchdorf Perg Steyr túto žiadosť zamietol s odôvodnením, že hotelové zariadenie je podnikom poskytujúcim služby a nie je podnikom, ktorého hlavnou činnosťou je výroba hmotného majetku. Od 1. februára 2011 možno vrátenie energetickej dane priznať iba podnikom, ktorých hlavnou činnosťou je výroba hmotného majetku.
- 35 Bundesfinanzgericht (Spolkový finančný súd) nálezom z 13. februára 2017 vyhovel sťažnosti, ktorú podala Dilly's Wellnesshotel proti tomuto rozhodnutiu, a priznal nárok na vrátenie energetickej dane v súlade s návrhom Dilly's Wellnesshotel, pričom v podstate odkázal na svoj nález z 3. augusta 2016 uvedený v bode 31 tohto rozsudku.
- 36 Vnútroštátny súd v súčasnosti rozhoduje o opravnom prostriedku „Revision“, ktorý podal Daňový úrad Kirchdorf Perg Steyr proti tomuto nálezu z 13. februára 2017.
- 37 Vnútroštátny súd sa domnieva, že vrátenie energetickej dane je podľa EAVG v znení BBG pomocou, ktorá bola Komisiou implicitne a neobmedzene schválená podľa článku 3 a odôvodnenia 72 rozhodnutia Komisie 2005/565/ES z 9. marca 2004 týkajúceho sa režimu zavedeného v Rakúsku, ktorý stanovuje vrátenie energetickej dane v súvislosti so zemným plynom a elektrickou energiou v rokoch 2002 a 2003 (Ú. v. EÚ L 190, 2005, s. 13).
- 38 Tento súd poukazuje tiež na to, že v prípade, v akom právo Únie bráni obmedzeniu okruhu príjemcov pomoci, ktoré zaviedlo BBG z roku 2011, podľa ktorého sa nárok na vrátenie energetickej dane prizná len tým podnikom, ktoré preukážu, že ich hlavnou činnosťou je výroba hmotného majetku, ostáva skoršia vnútroštátna právna úprava naďalej účinná.
- 39 Vnútroštátny súd uvádza, že v rámci sporov vo veciach samých vznikajú viaceré otázky práva Únie, pričom kľúčom k ich riešeniu je výklad § 4 ods. 7 EAVG, ktorý stanovuje, že legislatívna zmena vyplývajúca z BBG z roku 2011 sa uplatňuje „s výhradou schválenia [Komisiou]“.
- 40 Vnútroštátny súd má po prvé pochybnosti o tom, či obmedzenie schémy pomoci prostredníctvom BBG z roku 2011 vyžaduje oznámenie Komisii.
- 41 V prípade, že by existovala notifikačná povinnosť vo vzťahu k zmenenej schéme pomoci, o akú ide v sporoch vo veciach samých, sa vnútroštátny súd po druhé pýta, či skutočnosť, že oznámenie Komisii nesplňalo všetky formálne podmienky stanovené nariadením č. 800/2008, má za následok, že dotknutá

pomoc musí byť naďalej poskytnutá všetkým príjemcom uvedeným v EAVG v znení zmenenom BBG, takže existuje povinnosť vykonať schému pomoci pred legislatívnou zmenou vyplývajúcou z BBG z roku 2011.

42 Vnútroštátny súd sa po tretie pýta, či skutočnosť, že stanovenie daňovej úľavy na základe konkrétneho vzorca výpočtu stanoveného vo vnútroštátnom zákone zodpovedá požiadavke článku 44 bodu 3 nariadenia č. 651/2014, podľa ktorého výpočet daňovej úľavy musí byť založený na znížení sadzby príslušnej environmentálnej dane alebo na platbe pevne stanovenej sumy kompenzácie alebo na kombinácii týchto mechanizmov. Navyše sa pýta na časovú pôsobnosť tohto nariadenia.

43 Za týchto okolností Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa zmena schválenej schémy pomoci, ktorou sa členský štát vzdáva ďalšieho využívania schválenej pomoci pre určitú (oddeliteľnú) skupinu príjemcov pomoci, a tým iba znižuje rozsah existujúcej pomoci, považovať v prípade, akým je prejednávaný prípad, za úpravu schémy pomoci, ktorá si (v zásade) vyžaduje oznámenie podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ?

2. Môže zákaz výkonu pomoci podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ v prípade formálnej chyby v rámci uplatňovania nariadenia [č. 800/2008] viesť k neuplatniteľnosti obmedzenia schválenej schémy pomoci, takže členský štát je prostredníctvom zákazu výkonu pomoci v konečnom dôsledku povinný poskytnúť pomoc určitým príjemcom pomoci („požiadavka výkonu pomoci“)?

3. a) Spĺňa právna úprava vrátenia energetickej dane, o akú ide v prejednávanom prípade, pri ktorej je suma energetickej dane, ktorá sa má vrátiť, jednoznačne určená na základe zákonom stanoveného vzorca výpočtu, podmienky nariadenia [č. 651/2014]?

b) Má článok 58 ods. 1 nariadenia [č. 651/2014] za následok, že právna úprava vrátenia energetickej dane je od januára 2011 oslobodená od notifikačnej povinnosti?“

O prejudiciálnych otázkach

Úvodné pripomienky

44 Treba poznamenať, že rakúska vláda tvrdí, že súhrn informácií týkajúcich sa schémy pomoci predmetnej vo veciach samých, podľa ktorej je čiastočné vrátenie energetickej dane, ktorou je zaťažený zemný plyn a elektrická energia, stanovené iba v prospech podnikov, ktoré preukážu, že ich hlavnou činnosťou je výroba hmotného majetku, Rakúska republika oznámila Komisii, a že toto oznámenie treba považovať za oznámenie uskutočnené podľa zjednodušeného postupu stanoveného v článku 4 nariadenia č. 794/2004.

45 V tejto súvislosti treba pripomenúť, ako Súdny dvor opakovane rozhodol, že na základe ustálenej judikatúry Súdneho dvora má v rámci prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, ktoré je založené na jasnom rozdelení úloh medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom, výlučne vnútroštátny súd právomoc zistiť a posúdiť skutkový stav veci. V tomto rámci je Súdny dvor príslušný vysloviť sa len k výkladu alebo platnosti práva Únie so zreteľom na skutkové a právne okolnosti, ako ich podal vnútroštátny súd, s cieľom poskytnúť tomuto súdu užitočné prvky potrebné pre rozhodnutie v spore, o ktorom rozhoduje (rozsudok z 27. apríla 2017, A-Rosa Flussschiff, C-620/15, EU:C:2017:309, bod 35 a citovaná judikatúra).

46 V prejednávanej veci sú otázky položené Súdnemu dvoru založené na predpoklade, že Rakúska republika Komisii podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ neoznámila schému pomoci dotknutú v sporoch vo veciach samých. Konkrétne svojou prvou a treťou otázkou chce vnútroštátny súd zistiť, či táto schéma

podlieha notifikačnej povinnosti upravenej v uvedenom ustanovení, alebo či je oslobodená od tejto povinnosti podľa nariadenia č. 651/2014, zatiaľ čo svojou druhou otázkou chce tento súd určiť prípadné dôsledky, ktoré by mal vyvodiť z porušenia uvedenej povinnosti.

- 47 Pripomienky predložené Súdnemu dvoru zo strany Komisie a spoločnosti Dilly's Wellnesshotel sa tiež zakladajú na tom istom predpoklade. Komisia spresňuje, že oznámenie stručných informácií o vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide v sporoch vo veciach samých podľa nariadenia č. 800/2008, nemôže nahradiť vhodné oznámenie podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ, a že Rakúska republika ani nepoužila zjednodušený oznamovací formulár podľa prílohy II nariadenia č. 794/2004 v súlade s článkom 4 ods. 2 písm. c) tohto nariadenia.
- 48 V dôsledku toho a bez toho, aby bola dotknutá otázka, za akých podmienok by sa oznámenie takej schémy pomoci, o akú ide v sporoch vo veciach samých, mohlo považovať za uskutočnené podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ, keďže táto otázka nebola predmetom tohto návrhu na začatie prejudiciálneho konania, je potrebné, aby Súdny dvor na otázky, ktoré boli v prejednávanej veci položené, odpovedal na základe predpokladu, že schéma pomoci dotknutá vo veci samej nebola Komisii oznámená.

O prvej otázke

- 49 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 108 ods. 3 ZFEÚ má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátna právna úprava, ktorou sa mení schéma pomoci tým, že sa obmedzí okruh príjemcov tejto pomoci, v zásade podlieha notifikačnej povinnosti stanovenej v tomto ustanovení.
- 50 Na úvod treba spresniť, že otázka týkajúca sa takej notifikačnej povinnosti sa preskúma s výhradou možnosti, že dotknutá schéma pomoci tejto povinnosti nepodlieha z dôvodu uplatniteľnosti nariadenia o skupinových výnimkách na túto schému, pretože táto možnosť sa preskúma v rámci odpovede na tretiu otázku.
- 51 Ako vyplýva z bodu 44 tohto rozsudku, v prejednávanej veci sa javí, že právna úprava dotknutá v sporoch vo veciach samých stanovuje čiastočné vrátenie energetickej dane, ktorou je zaťažovaný zemný plyn a elektrická energia, iba v prospech podnikov, ktoré preukážu, že ich hlavnou činnosťou je výroba hmotného majetku. V dôsledku toho sú podľa tejto právnej úpravy poskytovatelia služieb, akým je Dilly's Wellnesshotel, vylúčení z vrátenia energetickej dane.
- 52 Treba poznamenať, že vnútroštátny súd svojou prvou otázkou vychádza z predpokladu, ktorý nebol okrem toho v rámci tohto konania spochybnený, že schému pomoci, ktorá predchádzala schéme, o ktorú ide v sporoch vo veciach samých a ktorá priznávala nárok na čiastočné vrátenie energetickej dane výrobným podnikom, ako aj podnikom poskytujúcim služby, Komisia implicitne schválila na základe rozhodnutia 2005/565.
- 53 Za týchto podmienok treba na účely odpovede na túto otázku zohľadniť aj tento predpoklad, bez ohľadu na jeho dôvodnosť, a schému pomoci, ktorá predchádzala schéme, o ktorú ide v sporoch vo veciach samých, treba preto považovať za existujúcu pomoc podľa článku 1 písm. b) bodu ii) nariadenia č. 659/1999.
- 54 Pokiaľ ide o základ prvej otázky, treba pripomenúť, že notifikačná povinnosť stanovená v článku 108 ods. 3 ZFEÚ predstavuje jeden zo základných prvkov systému kontroly zavedeného Zmluvou o FEÚ v oblasti štátnej pomoci. V rámci tohto systému majú členské štáty povinnosť jednak oznámiť Komisii akékoľvek opatrenie smerujúce k zavedeniu alebo zmene pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ a jednak neuplatniť také opatrenie, pokiaľ táto inštitúcia nerozhodla o danom opatrení s konečnou platnosťou (rozsudok z 5. marca 2019, Eesti Pagar, C-349/17, EU:C:2019:172, bod 56 a citovaná judikatúra).

- 55 Povinnosť dotknutého členského štátu oznámiť Komisii každú novú pomoc je spresnená v článku 2 nariadenia č. 659/1999 (rozsudok z 21. júla 2016, Dilly's Wellnesshotel, C-493/14, EU:C:2016:577, bod 32).
- 56 Ako Súdny dvor už rozhodol, za novú pomoc podliehajúcu notifikačnej povinnosti stanovenej v článku 108 ods. 3 ZFEÚ treba považovať opatrenia prijaté po nadobudnutí platnosti Zmluvy o FEÚ, ktorých cieľom je zavedenie alebo zmena pomoci, pričom je potrebné spresniť, že zmeny sa môžu týkať buď existujúcej pomoci, alebo pôvodných projektov oznámených Komisii (pozri najmä rozsudky z 9. augusta 1994, Namur-Les assurances du crédit, C-44/93, EU:C:1994:311, bod 13, a z 20. mája 2010, Todaro Nunziatina & C., C-138/09, EU:C:2010:291, bod 46).
- 57 Podľa článku 1 písm. c) nariadenia č. 659/1999 nová pomoc je totiž definovaná ako každá schéma pomoci alebo individuálna pomoc, ktorá nie je existujúcou pomocou vrátane úprav existujúcej pomoci.
- 58 V tejto poslednej súvislosti sa za zmenu existujúcej pomoci podľa článku 4 ods. 1 nariadenia č. 794/2004 považuje každá zmena, okrem zmien čisto formálneho alebo administratívneho charakteru, ktoré nemôžu ovplyvniť posúdenie zlučiteľnosti opatrenia pomoci so spoločným trhom.
- 59 Podľa článku 4 ods. 2 písm. c) nariadenia č. 794/2004 patrí najmä sprísnenie kritérií na uplatnenie povolenej schémy pomoci do zmien existujúcej pomoci, ktoré treba v zásade oznámiť.
- 60 Okrem toho podľa judikatúry Súdneho dvora preskúmanie otázky, či opatrenie predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ZFEÚ, zohľadňuje najmä okruh príjemcov, v prípade ktorých je stanovené poskytnutie tejto pomoci, s cieľom overiť najmä selektívnu povahu tohto opatrenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. novembra 2001, Adria-Wien Pipeline a Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, C-143/99, EU:C:2001:598, body 33 až 36, ako aj body 40 a 55).
- 61 Z toho vyplýva, že zmena kritérií, podľa ktorých sú identifikovaní príjemcovia pomoci, sa neobmedzuje na čisto formálnu alebo administratívnu zmenu, ale predstavuje skutočnosť, ktorej účinky môžu ovplyvniť otázku, či sa opatrenie má považovať za pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, a v dôsledku toho potrebu oznámiť túto pomoc v súlade s povinnosťou stanovenou v článku 108 ods. 3 ZFEÚ.
- 62 Ako totiž správne tvrdí Komisia, preskúmanie, ktoré má táto inštitúcia vykonať po oznámení projektu na zmenu okruhu príjemcov schémy pomoci na základe tohto posledného uvedeného ustanovenia, sa neobmedzuje na overenie, či dotknutá zmena viedla k zníženiu počtu príjemcov, ale zahŕňa najmä posúdenie otázky, či zmena kritérií pre uplatňovanie vyplývajúca z uvedenej zmeny narušá hospodársku súťaž alebo hrozí jej narušením tým, že zvýhodňuje určité podniky alebo výrobu určitých druhov tovaru. Predchádzajúce oznámenie takejto zmeny práve umožňuje overiť, či ide o taký prípad.
- 63 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na prvú otázku odpovedať, že článok 108 ods. 3 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátna právna úprava, ktorou sa mení schéma pomoci tým, že sa obmedzí okruh príjemcov tejto pomoci, v zásade podlieha notifikačnej povinnosti stanovenej v tomto ustanovení.

O tretej otázke

O druhej časti tretej otázky

- 64 Vnútroštátny súd sa druhou časťou tretej otázky, ktorú treba preskúmať v prvom rade, keďže sa týka časovej pôsobnosti nariadenia č. 651/2014, v podstate pýta, či sa článok 58 ods. 1 tohto nariadenia má vykladať v tom zmysle, že pomoc poskytnutá pred nadobudnutím účinnosti uvedeného nariadenia na základe takej schémy pomoci, o akú ide v sporoch vo veciach samých, môže byť podľa toho istého nariadenia vyňatá z notifikačnej povinnosti stanovenej v článku 108 ods. 3 ZFEÚ.
- 65 Na úvod treba pripomenúť, že v súlade s článkom 109 ZFEÚ môže Rada prijať akékoľvek nariadenia potrebné na uplatnenie článkov 107 a 108 ZFEÚ a môže najmä stanoviť podmienky uplatnenia článku 108 ods. 3 ZFEÚ, ako aj uviesť kategórie pomoci, ktoré sú vyňaté z tohto postupu. Navyše podľa článku 108 ods. 4 ZFEÚ môže Komisia prijať nariadenia týkajúce sa kategórií štátnej pomoci, o ktorých Rada podľa článku 109 ZFEÚ rozhodla, že môžu byť oslobodené od uplatnenia postupu stanoveného v článku 108 ods. 3 ZFEÚ (rozsudok z 5. marca 2019, Eesti Pagar, C-349/17, EU:C:2019:172, bod 57 a citovaná judikatúra).
- 66 Nariadenie č. 994/98, na základe ktorého bolo neskôr prijaté nariadenie č. 800/2008, bolo teda prijaté podľa článku 94 Zmluvy o ES (neskôr článok 89 ES a teraz článok 109 ZFEÚ) (rozsudok z 5. marca 2019, Eesti Pagar, C-349/17, EU:C:2019:172, bod 58 a citovaná judikatúra). Samotné toto posledné uvedené nariadenie bolo zrušené a nahradené nariadením č. 651/2014, ktoré bolo tiež prijaté na základe nariadenia č. 994/98.
- 67 Z toho vyplýva, že napriek povinnosti vopred oznámiť každé opatrenie, ktorým sa má poskytnúť alebo zmeniť pomoc, ktorú členským štátom ukladajú Zmluvy a ktorá, ako vyplýva z bodu 54 tohto rozsudku, je jedným zo základných prvkov systému kontroly štátnej pomoci, ak opatrenie pomoci prijaté členským štátom spĺňa príslušné podmienky stanovené nariadením č. 651/2014, môže sa tento členský štát dovoľávať možnosti byť oslobodený od notifikačnej povinnosti (pozri v súvislosti s nariadením č. 800/2008 rozsudok z 21. júla 2016, Dilly's Wellnesshotel, C-493/14, EU:C:2016:577, bod 36).
- 68 Z článku 58 ods. 2 nariadenia č. 651/2014 naopak vyplýva, že akúkoľvek pomoc neoslobodenú od notifikačnej povinnosti podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ na základe tohto nariadenia alebo iných nariadení prijatých podľa článku 1 nariadenia č. 994/98, ktoré boli účinné predtým, posúdi Komisia v súlade s príslušnými rámcami, usmerneniami, oznámeniami a oznamami.
- 69 V tejto súvislosti, ako bolo pripomenuté v bode 30 tohto rozsudku, Súdny dvor vo svojom rozsudku z 21. júla 2016, Dilly's Wellnesshotel (C-493/14, EU:C:2016:577), rozhodol, že taká schéma pomoci, o akú ide v spore, v ktorom bol vydaný uvedený rozsudok, nebola vyňatá z notifikačnej povinnosti podľa nariadenia č. 800/2008, pretože táto schéma neobsahovala výslovný odkaz na toto nariadenie v súlade s jeho článkom 3 ods. 1 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania v prejednávanej veci vyplýva, že predmetná schéma pomoci v spore, v ktorom bol vydaný uvedený rozsudok, je takisto tá, ktorá je predmetom v rámci sporov vo veciach samých. Z okolností predchádzajúcich týmto sporom uvedeným v tomto návrhu, ako sú uvedené v bodoch 30 až 32 a v bodoch 35 a 36 tohto rozsudku, totiž vyplýva, že opravné prostriedky „Revision“, o ktorých rozhoduje vnútroštátny súd, boli podané proti nálezom, ktorými Bundesfinanzgericht (Spolkový finančný súd) v nadväznosti na rozsudok z 21. júla 2016, Dilly's Wellnesshotel (C-493/14, EU:C:2016:577), priznal vrátenie energetickej dane požadovanej spoločnosťou Dilly's Wellnesshotel.
- 70 Samotná okolnosť, že z dôvodu neexistencie výslovného odkazu na nariadenie č. 800/2008 v schéme pomoci, o ktorú ide v sporoch vo veciach samých, táto schéma nemôže využiť vyňatie podľa tohto nariadenia, nemôže brániť tomu, aby uvedená schéma spĺňala príslušné podmienky stanovené v nariadení č. 651/2014, ktoré, ako vyplýva z bodov 9 a 66 tohto rozsudku, zrušilo a nahradilo

nariadenie č. 800/2008. Ako totiž vyplýva z odôvodnení 2 až 4 nariadenia č. 651/2014, prepracovaním nariadenia č. 800/2008 sa nariadenie č. 651/2014 usiluje najmä dosiahnuť lepšie definovanie podmienok, za ktorých možno určité kategórie pomoci považovať za zlučiteľné s vnútorným trhom, a rozšíriť pôsobnosť skupinových výnimiek. Preto je potrebné, ako vyplýva z článku 3, ako aj z odôvodnenia 6 nariadenia č. 651/2014, s prihliadnutím na všetky podmienky, všeobecné, ako aj osobitné, ktoré nariadenie č. 651/2014 stanovuje pre dotknutú kategóriu pomoci, posúdiť, či pomoc môže využiť výnimku podľa tohto posledného uvedeného nariadenia.

- 71 Pokiaľ teda ide o otázku, či pomoc poskytnutá na základe takej schémy pomoci, o akú ide v sporoch vo veciach samých, môže byť oslobodená od notifikačnej povinnosti podľa nariadenia č. 651/2014, treba uviesť, že podobne ako nariadenie č. 800/2008, ako výnimka zo všeobecného pravidla, ktoré predstavuje notifikačná povinnosť, treba aj nariadenie č. 651/2014 a podmienky, ktoré stanovuje, vykladať striktne (pozri analogicky rozsudok z 21. júla 2016, Dilly's Wellnesshotel, C-493/14, EU:C:2016:577, bod 37).
- 72 Takýto prístup potvrdzujú ciele sledované všeobecnými nariadeniami o oslobodení z hľadiska kategórie pomoci, akými sú ciele uvedené v odôvodneniach 4 a 5 nariadenia č. 994/98. Hoci totiž Komisia môže prijať takéto nariadenia, aby zabezpečila účinný dohľad nad dodržiavaním pravidiel hospodárskej súťaže v oblasti štátnej pomoci a zjednodušila administratívny postup bez toho, aby sa v tejto oblasti oslabila jej kontrola, cieľom týchto nariadení je tiež posilniť transparentnosť a právnu istotu. Dodržiavanie podmienok stanovených týmito nariadeniami, teda vrátane aj nariadenia č. 651/2014, dovoľuje, aby boli tieto ciele v plnom rozsahu dosiahnuté (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. júla 2016, Dilly's Wellnesshotel, C-493/14, EU:C:2016:577, bod 38).
- 73 V prejednávanej veci sa pomoc, o ktorú ide v sporoch vo veciach samých, týka vrátenia energetickej dane za rok 2011, ako aj za obdobie od februára 2013 do januára 2014, zatiaľ čo nariadenie č. 651/2014 v súlade s článkom 59 tohto posledného uvedeného nariadenia nadobudlo účinnosť 1. júla 2014.
- 74 V tejto súvislosti treba poznamenať, že ako vyplýva zo samotného názvu článku 58 nariadenia č. 651/2014, tento článok stanovuje prechodné ustanovenia uplatniteľné na štátnu pomoc, ktorej sa týkajú jeho ustanovenia. Odsek 1 tohto článku konkrétne stanovuje, že nariadenie č. 651/2014 sa uplatní na individuálnu pomoc poskytnutú pred nadobudnutím svojej účinnosti, ak táto pomoc spĺňa všetky podmienky stanovené v tomto nariadení s výnimkou článku 9, pričom tento článok stanovuje povinnosti v oblasti uverejňovania a informácií týkajúcich sa opatrení pomoci.
- 75 Podľa článku 2 bodu 14 nariadenia č. 651/2014 pojem „individuálna pomoc“ v zmysle tohto nariadenia obsahuje najmä každú pomoc poskytnutú jednotlivým príjemcom na základe schémy pomoci. Pod tento pojem spadajú daňové úľavy, ktoré žalobkyňa uplatňuje v sporoch vo veciach samých.
- 76 Z toho vyplýva, že podľa samotného znenia článku 58 ods. 1 nariadenia č. 651/2014 môže byť pomoc, o ktorú ide v sporoch vo veciach samých, hoci bola poskytnutá pred nadobudnutím účinnosti tohto nariadenia, vyňatá z notifikačnej povinnosti.
- 77 Tento výklad je navyše v súlade s cieľom nariadenia č. 651/2014, ktorým je, ako vyplýva z odôvodnenia 3 tohto nariadenia, umožniť lepšiu definíciu priorít v oblasti presadzovania pravidiel týkajúcich sa štátnej pomoci. Ako totiž vyplýva z odôvodnenia 2 uvedeného nariadenia, revízia nariadenia č. 800/2008 bola ústredným prvkom modernizácie politiky Únie v oblasti štátnej pomoci, pričom táto modernizácia zahŕňala širšie preskúmanie pravidiel štátnej pomoci a jedným z jej hlavných cieľov bolo sústrediť preskúmanie *ex ante*, ktorému Komisia podrobuje opatrenia pomoci, na prípady s najväčším vplyvom na vnútorný trh.

- 78 Tvrdenie spoločnosti Dilly's Wellnesshotel, podľa ktorého sa tento odsek má vykladať v spojení s odsekmi 2 a 3 tohto článku, nemôže spochybniť výklad odseku 1 článku 58 nariadenia č. 651/2014, ktorý je uvedený v bode 76 tohto rozsudku. Ako totiž uviedol generálny advokát v bode 53 svojich návrhov, článok 58 ods. 1 nariadenia č. 651/2014 totiž vôbec nestanovuje, že na to, aby bol uvedený článok uplatniteľný, musia byť splnené podmienky upravené v ďalších odsekoch tohto článku, pretože každý z odsekov 1 až 4 uvedeného článku 58 stanovuje prechodné ustanovenia pre inú situáciu.
- 79 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba konštatovať, ako to tvrdia rakúska vláda a Komisia, že článok 58 ods. 1 nariadenia č. 651/2014 oslobodzuje od notifikačnej povinnosti takú individuálnu pomoc poskytnutú pred 1. júlom 2014, ako je pomoc poskytnutá na základe schémy, o akú ide v sporoch vo veciach samých, pokiaľ táto pomoc spĺňa všetky podmienky stanovené v tomto nariadení, s výnimkou jeho článku 9.
- 80 V dôsledku toho treba na druhú časť tretej otázky odpovedať, že článok 58 ods. 1 nariadenia č. 651/2014 sa má vykladať v tom zmysle, že pomoc poskytnutá pred nadobudnutím účinnosti uvedeného nariadenia na základe takej schémy pomoci, o akú ide v sporoch vo veciach samých, môže byť podľa toho istého nariadenia vyňatá z notifikačnej povinnosti stanovenej v článku 108 ods. 3 ZFEÚ.

O prvej časti tretej otázky

- 81 V prvej časti svojej tretej otázky sa vnútroštátny súd všeobecne odvoláva na podmienky stanovené v nariadení č. 651/2014 bez toho, aby v tejto súvislosti uviedol konkrétne ustanovenie. Zo znenia tejto otázky, ako aj z ďalších konštatovaní uvedených v návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ako sú tie, ktoré sú uvedené v bode 42 tohto rozsudku, však vyplýva, že vnútroštátny súd chce touto otázkou zistiť, či je v rámci sporov vo veciach samých splnená podmienka stanovená v článku 44 ods. 3 tohto nariadenia.
- 82 Znenie prvej časti tretej otázky odkazuje konkrétne na skutočnosť, že vnútroštátna právna úprava dotknutá v sporoch vo veciach samých pomocou vzorca pre výpočet výslovne stanovuje sumu energetickej dane, ktorá sa má vrátiť, zatiaľ čo článok 44 ods. 3 nariadenia č. 651/2014 stanovuje, že podstatou schémy podpory vo forme daňových úľav je zníženie uplatňovanej sadzby environmentálnej dane, platba pevne stanovenej sumy kompenzácie alebo kombinácia oboch mechanizmov. Vnútroštátny súd vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania navyše podrobne vysvetľuje dôvody, pre ktoré má pochybnosti o tom, či schému pomoci, o ktorú ide v sporoch vo veciach samých, možno považovať za schému spĺňajúcu podmienky stanovené v tomto ustanovení, výslovne však uvádza, že podľa jeho názoru sú podmienky stanovené v článku 44 ods. 1, 2 a 4 nariadenia č. 651/2014, ako aj podmienky vyplývajúce z rôznych iných ustanovení kapitoly I tohto nariadenia v sporoch vo veciach samých splnené.
- 83 Treba preto konštatovať, že prvou časťou tretej otázky sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 44 ods. 3 nariadenia č. 651/2014 vykladať v tom zmysle, že taká schéma pomoci, o akú ide v sporoch vo veciach samých, v ktorej je suma energetickej dane, ktorá sa má vrátiť, výslovne určená vzorcom pre výpočet stanoveným vnútroštátnou právnou úpravou zavádzajúcou tento systém, je v súlade s týmto ustanovením.
- 84 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 3 nariadenia č. 651/2014 stanovuje, že schémy pomoci a individuálna pomoc poskytnutá podľa schém pomoci sú zlučiteľné s vnútorným trhom v zmysle článku 107 ods. 2 alebo 3 ZFEÚ a sú oslobodené od notifikačnej povinnosti podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ, ak tieto schémy a táto pomoc spĺňajú všetky podmienky kapitoly I tohto nariadenia, ako aj osobitné podmienky príslušnej kategórie pomoci stanovené v kapitole III tohto nariadenia.

- 85 Ustanovenia článku 44 nariadenia č. 651/2014, ktorý patrí do kapitoly III tohto nariadenia, sa, ako vyplýva z názvu tohto článku a z jeho odseku 1, vzťahujú na pomoc v podobe úľav na environmentálnych daniach poskytnutých na základe smernice 2003/96. Treba teda konštatovať, že tieto ustanovenia sú v rámci sporov vo veciach samých uplatniteľné, a to bez ohľadu na otázku, či sú podmienky stanovené v tejto smernici v prípade schémy pomoci, o ktorú ide v sporoch vo veciach samých, skutočne splnené, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu.
- 86 Pokiaľ teda ide o otázku, či taká schéma pomoci spĺňa požiadavky stanovené v článku 44 ods. 3 nariadenia č. 651/2014, z možnosti voľby priznanej normotvorcom Únie členským štátom podľa tohto ustanovenia, a podľa ktorej môžu členské štáty stanoviť zníženie platnej sadzby alebo platbu pevne stanovenej sumy kompenzácie alebo kombináciu oboch mechanizmov, vyplýva, že toto ustanovenie, ako tvrdí Komisia, má zabezpečiť, aby zvolený mechanizmus daňových úľav umožňoval transparentným spôsobom určiť, aké zníženie dane je skutočne uplatniteľné, a členským štátom pritom ponecháva pri spôsobe úpravy týchto podmienok určitú mieru voľnej úvahy.
- 87 V tejto poslednej uvedenej súvislosti odôvodnenie 64 nariadenia č. 651/2014 spresňuje najmä, že aby sa neskreslil cenový signál, ktorý má podnikom dávať environmentálna daň, členské štáty by mali mať možnosť koncipovať schému daňových úľav na základe mechanizmu vyplácania pevne stanovenej ročnej sumy kompenzácie (vrátenie dane).
- 88 Treba tiež poznamenať, že cieľ, ktorý spočíva v zaručení transparentnej povahy mechanizmu výpočtu zníženia dane, patrí do cieľa sledovaného nariadením č. 651/2014, ktorý je zdôraznený v odôvodneniach 3 až 5 tohto nariadenia, podľa ktorého sa má klásť väčší význam, pokiaľ ide o transparentnosť a kontrolu dodržiavania pravidiel týkajúcich sa štátnej pomoci na vnútroštátnej úrovni a na úrovni Únie. Ako totiž vyplýva z bodu 72 tohto rozsudku, tento cieľ patrí k cieľom, ktoré sú všeobecne sledované všeobecnými nariadeniami o skupinových výnimkách.
- 89 V prejednávanej veci zo skutočností predložených Súdnemu dvoru vyplýva, že daňové úľavy, ktoré predstavujú pomoc poskytnutú podľa schémy pomoci, o ktorú ide v sporoch vo veciach samých, sú založené na vzorci pre výpočet stanovenom konkrétne vo vnútroštátnej právnej úprave, ktorá uvedenú schému zaviedla. Podľa tejto právnej úpravy sa za kalendárny rok má vrátiť energetická daň, pokiaľ celkovo prevyšuje 0,5 % čistej hodnoty výroby podniku. Okrem toho uvedená právna úprava obmedzuje sumu, ktorá sa má vrátiť, s odkazom na minimálne úrovne zdaňovania stanovené v smernici 2003/96. Vnútroštátny správny orgán navyše nedisponuje žiadnou voľnou úvahou, pokiaľ ide o sumu daňovej úľavy vyplývajúcu z tohto vzorca pre výpočet.
- 90 Podľa tejto schémy sa teda suma energetickej dane, ktorá sa má vrátiť, rovná buď rozdielu medzi celou výškou tejto dane a 0,5 % čistej hodnoty výroby podniku, ktorý je príjmom tejto pomoci, alebo rozdielu medzi celou výškou tejto dane a minimálnou úrovňou zdaňovania platnou pre uvedené zdroje energie. Z týchto dvoch spôsobov výpočtu sa použije ten, ktorý vedie k nižšej sume energetickej dane, ktorá sa má vrátiť.
- 91 Z toho vyplýva, že podľa vzorca pre výpočet, ktorý stanovuje, vnútroštátna právna úprava dotknutá v sporoch vo veciach samých určuje dve možné znížené sadzby environmentálnej dane, ako aj tú z týchto sadzieb, ktorú možno uplatniť na každý podnik, ktorý je príjmom pomoci. Taký spôsob výpočtu vnútroštátnym orgánom neumožňuje voľne určiť sumu dane, ktorú musí podnik skutočne zaplatiť, pretože táto suma zodpovedá sume, ktorá daňovým orgánom ostane po zaplatení takto vypočítanej sumy na vrátenie.
- 92 Za týchto podmienok treba konštatovať, že, ako tvrdí Komisia, každý z alternatívnych spôsobov výpočtu, z ktorých sa skladá vzorec pre výpočet, ktorý stanovuje vnútroštátna právna úprava dotknutá vo veciach samých, ako bolo uvedené v bodoch 89 a 90 tohto rozsudku, znamená zníženie uplatniteľnej sadzby environmentálnej dane v zmysle článku 44 ods. 3 nariadenia č. 651/2014. V rámci prvého z týchto spôsobov výpočtu sa totiž uplatniteľná sadzba dane v skutočnosti zníži na 0,5 % čistej

hodnoty výroby podniku, ktorý je príjemcom tejto pomoci, zatiaľ čo pri druhom spôsobe výpočtu sa uplatniteľná sadzba v skutočnosti zníži na minimálnu úroveň zdaňovania platnú pre dotknutý zdroj energie.

- 93 Treba teda konštatovať, že taká schéma pomoci, o akú ide v sporoch vo veciach samých, sa opiera o jeden z osobitných mechanizmov zníženia environmentálnej dane stanovených v článku 44 ods. 3 nariadenia č. 651/2014, takže podmienku stanovenú v tomto ustanovení treba z tohto dôvodu považovať za splnenú.
- 94 Túto úvahu nespochybňuje ani skutočnosť, že vnútroštátna právna úprava dotknutá vo veciach samých stanovuje vzorec pre výpočet, z ktorého vyplývajú dve znížené sadzby dane, pretože, ako vyplýva z bodov 89 až 91 tohto rozsudku, táto úprava umožňuje tiež určiť, ktorú z týchto dvoch sadzieb treba v konkrétnom prípade skutočne uplatniť, pričom existencia dvoch alternatívnych sadzieb dane nespochybňuje cieľ sledovaný článkom 44 ods. 3 nariadenia č. 651/2014, ktorý je uvedený v bodoch 86 a 87 tohto rozsudku.
- 95 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na prvú časť tretej otázky odpovedať tak, že článok 44 ods. 3 nariadenia č. 651/2014 sa má vykladať v tom zmysle, že taká schéma pomoci, o akú ide v sporoch vo veciach samých, v ktorej je suma energetickej dane, ktorá sa má vrátiť, výslovne určená vzorcom pre výpočet stanoveným vnútroštátnou právnou úpravou zavádzajúcou túto schému, je v súlade s týmto ustanovením.

O druhej otázke

- 96 Svojou druhou otázkou chce vnútroštátny súd v podstate zistiť dôsledky, ktoré by sa mali vyvodiť v sporoch, o ktoré ide vo veciach samých, v prípade, že by Súdny dvor rozhodol, že taká schéma pomoci, o akú ide v týchto sporoch, mala byť oznámená podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ, takže pomoc poskytnutú na základe tejto schémy treba považovať za protiprávnu.
- 97 Z odpovedí na prvú a tretiu otázku však vyplýva, že bez ohľadu na všeobecnú notifikačnú povinnosť podľa článku 108 ods. 3 ZFEÚ na takú schému pomoci, o akú ide v sporoch vo veciach samých, je pomoc poskytnutá podľa tejto schémy počas obdobia, o ktoré ide v týchto sporoch, z tejto povinnosti vyňatá podľa článku 3 nariadenia č. 651/2014, pokiaľ sú splnené všetky podmienky stanovené v kapitole I, ako aj v článku 44 uvedeného nariadenia, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu.
- 98 Za týchto podmienok nie je potrebné odpovedať na druhú otázku.

O trovách

- 99 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

1. Článok 108 ods. 3 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátna právna úprava, ktorou sa mení schéma pomoci tým, že sa obmedzí okruh príjemcov tejto pomoci, v zásade podlieha notifikačnej povinnosti stanovenej v tomto ustanovení.

2. Článok 58 ods. 1 nariadenia Komisie (EÚ) č. 651/2014 zo 17. júna 2014 o vyhlásení určitých kategórií pomoci za zlučiteľné s vnútorným trhom podľa článkov 107 a 108 [ZFEÚ] sa má vykladať v tom zmysle, že pomoc poskytnutá pred nadobudnutím účinnosti uvedeného nariadenia na základe takej schémy pomoci, o akú ide v sporoch vo veciach samých, môže byť podľa toho istého nariadenia vyňatá z notifikačnej povinnosti stanovenej v článku 108 ods. 3 ZFEÚ.
3. Článok 44 ods. 3 nariadenia č. 651/2014 sa má vykladať v tom zmysle, že taká schéma pomoci, o akú ide v sporoch vo veciach samých, podľa ktorej je suma energetickej dane, ktorá sa má vrátiť, výslovne určená vzorcom pre výpočet stanoveným vnútroštátnou právnou úpravou zavádzajúcou túto schému, je v súlade s týmto ustanovením.

Podpisy